

22. nedjelja kroz godinu C

*Budi krotak u poslu svojem
i bit ćeš voljeniji nego onaj koji darove dijeli.
(Sir 3,17)*

Prvo čitanje

Sirah 3,17-18.20.28-29

Sine moj, budi krotak u poslu svojem i bit ćeš voljeniji nego onaj koji darove dijeli. Što si veći, to se većma ponizi i naći ćeš milost u Gospodina. Jer velika je moć u Gospodina, ali – časte ga ponizni. Nema lijeka bolesti oholnika jer se opačina u njem ukorijenila. Srce razborita čovjekarazmišlja o prispodobama i pažljivo uho želja je mudračeva.

Drugo čitanje

Hebrejima 12,18-19.22-24a

Braćo i sestre! Niste pristupili opipljivoj gori i usplamtjelu ognju, ni mraku, tami i vihoru, ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. – Koji su je slušali, zamoliše da im se više ne govori. – Nego, vi ste pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, Jeruzalemu nebeskom, neprojenim tisućama anđela, svečanom skupu, Crkvi prvorođenaca zapisanih na nebu, Bogu, sucu sviju, dusima savršenih pravednika i Posredniku novog Saveza – Isusu.

Evandjelje

Luka 14,1.7-14

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispodobu: "Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovomu.' Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje

mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, jer – svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

A i onome koji ga pozva, kaza: "Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili. Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepce. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih."

Za razmišljanje

U današnjem Evanđelju Isus ponovno pripovijeda usporedbu da bi nam više približio jedan važni vid svojega nauka. Radi se o gozbi i o mjestu koje se na njoj mora zauzeti. Isus naglašava da je bolje uzeti zadnje mjesto jer se time dobiva prilika da te domaćin počasti i pozove na jedno od prvih mjesta, bliže domaćinu. Da li Isus stvarno postavljao kao primjer takvu lažnu poniznost i naivnu motivaciju? Ne, sigurno ne! Ali dvoje nam želi staviti pred oči: važno je poći k zadnjem mjestu i to mjesto će nas dovesti bliže k domaćinu. Što Isus misli pod zadnjim mjestom postaje jasno u drugom dijelu Evanđelja. Zadnje mjesto je na strani siromašnih, hromih i slijepih.

Kao kršćani nikad ne možemo biti kod kuće kod onih koji se oholo izdižu od gladnih, izbjeglih, zatvorenih, beskućnika – od svih onih koji se nalaze na rubu našega društva. Drugo čitanje nadovezuje se na poruku Evanđelja: "Pristupili ste... gradu živoga Boga... Bogu suca sviju, k dušama pravednika koji su učinjeni savršenima..." Ako želimo stati na Božju stranu, automatski stojimo na strani onoga koji se u pravednosti zauzima za diskriminirane, odbačene, oštećene... Ondaje to zadnje mjesto na strani onih koji se ne usuđuju niti sanjati o novom nebu i o novoj zemlji. Ali to je mjesto gdje nam je Bog najbliži. Ne tražimo zadnje mjesto da bismo bili ili izgledali skromni, ili da bismo dobili Božju nagradu, nego zato jer je to mjesto gdje nas čeka sâm Bog!

Naravno da ne moramo ostati na toj najnižoj stepenici. Zajedno se moramo približavati gradu živoga Boga koji svim ljudima želi jednako darovati život... Prvo čitanje je ozbiljna opomena: što smo jači mjereći svjetskim mjerilima, to je veća opasnost da postanemo oholi. Ostati skroman onda znači: tamo živjeti i raditi gdje živi i radi i Bog uskrsnuća, svatko na svoj način i sa svojim sposobnostima. Onda stojimo na mjestu koje je u ovom svijetu zauzeo sâm Isus.